

نامه به
سردیبر
Letter to
the Editor

روانپزشکی از راه دور و کاربرد آن در ایران

دکتر شهرزاد مظہری^{*}، دکتر کامبیز بهاالدین بیگی^{**}

[دریافت مقاله: 1390/2/12؛ پذیرش مقاله: 1390/3/29]

ارتباطی برای پزشک متخصص ارسال می‌شود. سپس پزشک متخصص با بررسی اطلاعات، توصیه‌هایی برای پزشک عمومی یا فرد ارجاع‌دهنده می‌فرستد. در روش دوم، مشاوره به صورت زنده و همزمان و به‌وسیله سامانه ویدیو-کنفرانس و با خط معمولی تلفن انجام می‌شود. در این روش جدا از جنبه مسافت، امکان صحبت پزشک و بیمار با یکدیگر وجود دارد و این امر معمولاً با حضور نفر سوم، که پزشک عمومی یا کارشناس آموزش دیده است، تسهیل می‌شود. در روش سوم که ترکیبی از دو روش پیشین است، پس از ارسال خلاصه‌ای از شرح حال بیمار و سایر مدارک برای پزشک متخصص، در صورت نیاز، روش همزمان به کار می‌رود (هرش و همکاران، 2006).

مزایای روانپزشکی از راه دور در ارایه خدمات روانپزشکی عبارت است از: ۱- ارایه مشاوره برای مناطق دوردست، با هدف پیش‌گیری از سفرهای غیرضروری (دسوزا^{۱۵}، ۲۰۰۰)، ۲- ارایه مشاوره در فوریت‌های روانپزشکی (یلویس^{۱۶}، بورک^{۱۷}، مارکس^{۱۸}، هیلتی^{۱۹} و شور^{۲۰}، ۲۰۰۸؛ سوروانیمی^{۲۱}، اجانن^{۲۲} و سانتاماکی^{۲۳}، ۲۰۰۵)، ۳- کمک به بیماران درحال مراقبت در خانه که به دلایل گوناگون خروج آنها از خانه برای مراجعه به روانپزشک دشوار است، همچنین ارایه خدمت به افراد ساکن در سرای سالمندان (ایکلهیمر^{۲۴}، ۲۰۰۸)، ۴- ارایه مشاوره روانپزشکی از راه دور برای کودکان (میرز^{۲۵}، والتین^{۲۶} و ملزر^{۲۷}، ۲۰۰۸).

ارایه خدمات بهداشتی و درمانی در جهان، متأثر از پیشرفت‌های دهه گذشته در فن آوری اطلاعات و ارتباطات تغییر و تحولاتی یافته است. یکی از مهم‌ترین این پیشرفت‌ها، کاربرد پزشکی از راه دور^۱ است، که به این صورت تعریف شده است: تبادل اطلاعات از راه دور با هدف تسهیل مراقبت بالینی (هرش^۲ و همکاران، ۲۰۰۶). این دانش در زمینه‌های گوناگون به کمک پزشکان و مدیران بهداشتی و درمانی آمده است. افزایش روزافرونهای مانند پوست‌شناسی از راه دور^۳، آسیب‌شناسی از راه دور^۴ و قلب‌شناسی از راه دور^۵ نشان‌گر کاربرد فن آوری ارتباطات در زمینه پزشکی است. از موفق‌ترین حوزه‌های تخصصی پزشکی که پزشکی از راه دور^۶ را تجربه کرده، روانپزشکی است، که روانپزشکی از راه دور^۶ نام گرفته است. روانپزشکی از راه دور به صورت ارایه مراقبت روان‌شناسخی و تبادل اطلاعات مراقبت روانی، با هدف فراهم آوردن خدمات روانپزشکی در مناطق دورافتاده تعریف شده است (نیمن^۷، ۲۰۰۶؛ مک‌گیتی^۸، سعید^۹، سیمونز^{۱۰} و یلدیریم^{۱۱}، ۲۰۰۶)، که مانند دیگر شاخه‌های پزشکی از راه دور به سه صورت انجام می‌شود (هرش و همکاران، ۲۰۰۶): ذخیره و ارسال^{۱۲}، زمان واقعی^{۱۳} و دورگه^{۱۴} (ترکیب دو روش پیشین). در روش نخست، انجام مشاوره به صورت ناهم‌زمان انجام می‌شود؛ شرح حال بیمار به همراه سایر مدارک لازم، از جمله تست‌های آزمایشگاهی و حتی تصاویر و کلیپ‌های کوتاه ویدیویی مصاحبه با بیمار، به‌وسیله یکی از فن آوری‌های

* دکترای عصب روانپزشکی، متخصص اعصاب و روان، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمان. مرکز تحقیقات علوم اعصاب. کرمان، چهارراه طهماسب آباد، ابتدای خیابان جهاد، معاونت تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی کرمان. دورگار: 0341-2264198 (نویسنده مسئول)؛ E-mail: smazhari@kmu.ac.ir ** متخصص انفورماتیک پزشکی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمان، مرکز تحقیقات انفورماتیک پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان.

- 1- telemedicine
5- telecardiology
9- Saeed
13- real-time
17- Burke
21- Sorvaniemi
25- Myers

- 2- Hersh
6- telepsychiatry
10- Simmons
14- hybrid
18- Marks
22- Ojanen
26- Valentine

- 3- teledermatology
7- Norman
11- Yildirim
15- D'Souza
19- Hilty
23- Santamäki
27- Melzer

- 4- telepathology
8- McGinty
12- store and forward
16- Yellowlees
20- Shore
24- Ikelheimer

که شرایط آنها از جنبه‌های گوناگون با شرایط کشورهای در حال توسعه متفاوت و بنابراین تعمیم یافته‌ها غیرمنطقی است. بنابراین بررسی وضعیت کنونی روانپزشکی از راه دور در کشورهای خاورمیانه و ایران و ارایه راهکار و پیشنهاد برای به کار گرفتن یا نگرفتن این حوزه بسیار مورد نیاز است.

5- ارایه مشاوره به افراد زندانی که معمولاً انتقال آنها از زندان به بیمارستان پرهزینه است (آتوناسی¹، بلوج²، سعید، یلدیریم و تالی³، 2008)، 6- ارایه مشاوره در بلایا، برای پیش‌گیری از عوارض اختلال استرس پس‌آسیبی⁴ (فروه⁵ و همکاران 2007) و 7- آموزش کارکنان سامانه بهداشتی (زفتل⁶ و همکاران، 2008).

منابع

- Antonacci, D. J., Bloch, R. M., Saeed, S. A., Yildirim, Y., & Talley, J. (2008). Empirical evidence on the use and effectiveness of telepsychiatry via videoconferencing: Implications for forensic and correctional psychiatry. *Behavioral Science and the Law*, 26, 253-269.
- D'Souza, R. (2000). A pilot study of an educational service for rural mental health practitioners in South Australia using telemedicine. *Journal of Telemedicine and Telecare*, 6, 187-189.
- Frueh, B. C., Monnier, J., Yim, E., Grubaugh, A. L., Hamner, M. B., & Knapp, R. G. (2007). A randomized trial of telepsychiatry for post-traumatic stress disorder. *Journal of Telemedicine and Telecare*, 13, 142-147.
- Hailey, D., Ohinmaa, A., & Roine, R. (2009). Limitations in the routine use of telepsychiatry. *Journal of Telemedicine and Telecare*, 15, 28-31.
- Hersh, W. R., Hickam, D. H., Severance, S. M., Daha, T. L., Krages, K. P., & Helfand, M. (2006). Diagnosis, access and outcomes: Update of a systematic review of telemedicine services. *Journal of Telemedicine and Telecare*, 12, 3-31.
- Hyler, S. E., Gangure, D. P., & Batchelder, S. T. (2005). Can telepsychiatry replace in-person psychiatric assessments? A review and meta-analysis of comparison studies. *CNS Spectrums*, 10, 403-413.
- Ikelheimer, D. M. (2008). Treatment of opioid dependence via home-based telepsychiatry. *Psychiatric Services*, 59, 1218-1219.
- McGinty, K. L., Saeed, S. A., Simmons, S. C., & Yildirim, Y. (2006). Telepsychiatry and e-mental health services:

به نظر می‌رسد به کار گیری روانپزشکی از راه دور در ایران، مشوق‌ها و موافقی پیش رو دارد؛ برای نمونه تمایل بیشتر متخصصان برای زندگی در شهرهای بزرگ و از سوی دیگر گستردگی جغرافیایی، پراکندگی جمعیتی و وجود مناطق محروم در کشور، هم‌چنین وجود زیرساخت‌های نسبتاً خوب مخابراتی در کشور، از مشوق‌های به کار گیری روانپزشکی از راه دور است. از سوی دیگر مباحث مربوط به چگونگی پرداخت هزینه‌ها به پزشکان متخصص، مسایل مربوط به بیمه، مسایل فرهنگی و موضوع بسیار بالاهمیت محرمانه ماندن و امنیت اطلاعات، از موانع کاربرد این سامانه است (هایلی⁷، اهینما⁸ و روین⁹، 2009). بنابراین به نظر می‌رسد به بررسی‌های گسترده آمادگی‌سنجدی، نیاز‌سنجدی و امکان‌سنجدی برای به کار گیری فن‌آوری‌های ارتباطی در ارایه خدمات روانپزشکی در کشور نیاز است. در سال‌های پیشین پژوهشگران تلاش کرده‌اند با انجام بررسی‌های مربوطی یا مرور ساخت یافته، به پرسش‌های گوناگون در زمینه روانپزشکی از راه دور پاسخ دهند (هیلر¹⁰، گنگور¹¹ و بچلدر¹²، 2005)، ولی برخی از پرسش‌ها هم‌چنان باقی مانده است، که بهویژه برای کشورهای در حال توسعه، مانند ایران اهمیت دارد؛ برای نمونه هنوز روش نیست آیا روانپزشکی از راه دور در کشورهای در حال توسعه و بهویژه در کشورهای خاورمیانه چه وضعیتی خواهد داشت؟ از دیدگاه یک روانپزشک یا یک مدیر بهداشتی و درمانی در ایران، که امکان به کار گیری فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات برای ارایه مشاوره روانپزشکی از راه دور را بررسی می‌کند، پرسش‌هایی پیش می‌آید که پاسخ آنها در تصمیم‌گیری بسیار مؤثر است؛ تفاوت دقیق تشخیصی و درمانی در دو روش از راه دور و رودررو¹³ چه قدر است؟ تأثیر مشاوره از راه دور بر هزینه‌های سامانه بهداشتی و بیماران چگونه است؟ وضعیت رضایتمندی بیماران و پزشکان چگونه است؟ نگاهی به بررسی‌های انجام شده در این زمینه نشان می‌دهد بیشتر پژوهش‌ها در کشورهای توسعه یافته آمریکایی و اروپایی انجام شده است،

- Potential for improving access to mental health care.
Psychiatric Quarterly, 77, 335-342.
- Myers, K. M., Valentine, J. M., & Melzer, S. M. (2008). Child and adolescent telepsychiatry: Utilization and satisfaction. *Telemedicine and e-Health*, 14, 131-137.
- Norman, S. (2006). The use of telemedicine in psychiatry. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing*, 13, 771-777.
- Szeftel, R., Hakak, H., Meyer, S., Naqvi, S., Sulman-Smith, H., Delrahim, K., & Rapaport, M. (2008). Training psychiatric residents and fellows in a telepsychiatry clinic: A supervision model. *Academic Psychiatry*, 32, 393-399.
- Sorvaniemi, M. E., Ojanen, E., & Santamäki, O. (2005). Telepsychiatry in emergency consultations: A follow-up study of sixty patients. *Telemedicine and e-Health*, 11, 439-441.
- Yellowlees, P., Burke, M. M., Marks, S. L., Hilty, D. M., & Shore, J. H. (2008). Emergency telepsychiatry. *Journal of Telemedicine and Telecare*, 14, 277-281.

338
338